

To My Parents

**My father, EsmaeelArzani
My mother, Zahra Asadizadeh**

My brother, Parham Arzani

**&
My beloved son
SahandRoudpishi**

Abstract of thesis presented to the Senate of Universiti Putra Malaysia in fulfilment of
the requirement for the degree of Doctor of Philosophy

**EFFECTS OF THERAPEUTIC INTERVENTIONS ON MENTAL HEALTH OF
WOMEN EXPERIENCING DOMESTIC VIOLENCE IN TEHRAN, IRAN**

By
PARAND ARZANI
April 2012

Chairman: HalimatunHalaliahMokhtar, PhD

Faculty: Educational Studies

This study was carried out to investigate the effects of three therapeutic interventions on the mental health of women who are experiencing domestic violence. The therapeutic interventions investigated in this study are Cognitive-behaviour therapy, Feminist therapy, and Combination of therapies (CBT&FEM).

The research design was experimental using both descriptive and inferential statistics to address the research objectives and hypotheses, respectively. Sixty women from a counselling center in Tehran, who are experiencing domestic violence, were randomly assigned into treatment groups based on systematic random sampling. Potential respondents were initially screened by using the Domestic Violence Questionnaire (Ghahari, 2004). Later on respondents were selected based on the following criteria: age, marital status, duration of marriage and number of marriage. An interpersonal interview was carried out and the SCL-90-R was administered as pre-test. The subjects were then

placed in the following groups: a) Cognitive-behaviour Therapy, b) Feminist Therapy, c) Combination of Therapies (Cognitive-behaviour therapy and Feminist therapy), and d) Control Group. The SCL-90-R was administered at the last session as post-test. All the respondents participated in eleven individual therapy sessions, whereby every session lasted for 50 minutes. In the process of the study, seven respondents dropped out. A paired sample t-test was employed to compare the differences in pre-test and post-test scores of each treatment group. The analysis of variance, One-Way ANOVA was also used to determine the differences between groups.

The study indicated that the Combination of Therapies (Cognitive-behaviour therapy and Feminist therapy) is the most effective approach in treating the mental health of women. The results showed that all treatments were effective in the following order: Combination of Therapies (Cognitive-behaviour therapy and Feminist therapy), Feminist Therapy, and Cognitive-behaviour Therapy.

The implications of the study include: 1) the combination of therapies enabled the counsellors to open up the women's awareness regarding their social rights and equal opportunities through cognitive restructuring, 2) CBT and Feminist therapy are two approaches which can be integrated by counsellors in Iran who are working with victimized women, 3) counsellor educators can consider the inclusion of feminist theory in the curriculum of guidance and counselling at universities, 4) counsellors should recognize the need to explore gender equality issues in the treatment of women's mental health problems, 5) policy makers can encourage mental health care centres to use this knowledge in treating victimized women.

This research provides a foundation for family researchers to undertake further studies on the dynamism and factors that enable families to cope with and survive the challenges of domestic violence, to employ Feminist therapy in combination with CBT in other cultures, and to identify the factors that characterized functional and successful families.

Asbtraktesis yang dikemukakan kepada Senat Universiti Putra Malaysia sebagai
memenuhi keperluan untuk Ijazah Doktor Falsafah

**KESAN INTERVENSI TERAPUTIK KE ATAS KESIHATAN MENTAL
WANITA YANG MENGALAMI KEGANASAN RUMAH TANGGA DI
TEHRAN, IRAN**

Oleh
PARAND ARZANI
April 2012

Chair: Halimatun Halaliah Mokhtar, PhD

Faculty: Fakulti Pengajian Pendidikan

Kajian ini telah dijalankan untuk mengkaji kesan tiga intervensiterapiutik ke atas kesihatan mental wanita yang mengalami keganasan rumah tangga. Intervensiterapiutik yang dikaji dalam kajian ini adalah terapi Kognitif-tingkahlaku, terapi Feminis, Kombinasiterapi (terapi Kognitif-tingkahlaku & terapi Feminis) dan kemahiran kerja sosial (kumpulan kawalan). Reka bentuk kajian ini ialah eksperimen yang menggunakan statistic deskriptif dan inferensi bagi menjawab objektif kajian dan hipotesis. Enam puluh orang wanita dari sebuah pusat kaunseling di Tehran yang mengalami keganasan rumah tangga telah diagihkan secara rawak kepada kumpulan rawatan berdasarkan persampelan rawak sistematik. Responden yang berpotensi untuk terlibat dalam kajian ini telah disaring terlebih dahulu dengan menggunakan *Domestic Violence Questionnaire* (Ghahari, 2004). Kemudian responden telah dipilih berdasarkan criteria berikut : umur, status perkahwinan, tempoh perkahwinan dan bilangan perkahwinan. Satu temubual interpersonal telah dijalankan dan *SCL-90-R* telah diberikan sebagai

ujian-pra. Responden kemudiannya diletakkan dalam kumpulan terapi berikut: a) Terapi Kognitif-tingkah laku, b) Terapi Feminis, c) Kombinasiterapi (terapi Kognitif-tingkah laku & terapi Feminis), dan d) kumpulankawalan (kemahiran kerjasosial). *SCL-90-R* telah diberikan di sesi yang terakhir sebagai ujian-pasca. Kesemua responden melibatkan diri dalam sebelas sesi terapi individu, di mana setiap sesi berlangsung selama 50 minit.

Dalam proses kajian ini, tujuh orang responden telah menarik diri daripada menjalani rawatan. Ujian-dua sampel bersandar telah digunakan untuk membandingkan perbezaan dalam skorujian-pradanujian-pasca bagi setiap kumpulan rawatan. *Analysis of variance, ANOVA* Sehala juga telah digunakan untuk menentukan perbezaan antara kumpulan.

Kajian ini menunjukkan bahawa Kombinasiterapi (terapi Kognitif-tingkah laku & terapi Feminis) adalah pendekatan yang paling efektif dalam rawatan kesihatan mental wanita. Keputusan kajian menunjukkan bahawa kesemua rawatan adalah efektif mengikut susunan yang berikut: Kombinasi terapi (terapi Kognitif-tingkah laku & terapi Feminis), terapi Feminis, terapi Kognitif-tingkah, dan kemahiran kerja sosial.

Implikasi kajian ini terdiri dari: 1) Kombinasi terapi membolehkan kaunselor memberikan kesedaran kepada wanita tentang hak social dan peluang yang sama rata melalui penstrukturran semula kognitif, 2) Terapi Kognitif-tingkah laku dan terapi Feminis adalah dua pendekatan yang boleh diintegrasikan oleh kaunselor di Iran yang bekerja dengan wanita yang menjadi mangsa keganasanrumah tangga, 3) pendidik kaunselor boleh mempertimbangkan penerapan teori Feminis ke dalam kurikulum bimbingan dan kaunseling di universiti, 4) kaunselor perlu menyedari tentang keperluan menerokai sukesamarataan gender dalam rawatan masalah kesihatan mental wanita, 5)

penggubal polisi boleh mendorong pusat jagaan kesihatan mental menggunakan dapatan ini dalam rawatan wanita yang menjadi mangsa keganasanrumah tangga.

Kajian ini menyediakan asas bagi penyelidik dalam bidang kekeluargaan untuk menjalankan kajian lain mengenai kedinamikan dan faktor yang membolehkan keluarga mengatasi cabaran keganasan rumah tangga, mengaplikasi kombinasi terapi Kognitif-tingkah laku dan terapi Feminis dalam budaya lain, dan mengenal pasti faktor yang mencirikan keluarga yang berfungsi dan berjaya.